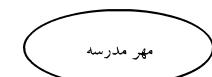

امتحانات مرکز تکمیلی (سطح ۳)

نحوه برگرفت	نحوه عدد	شناسنامه صحیح اول
نحوه برگرفت	نحوه عدد	شناسنامه صحیح دوم

نیمسال اول ۹۶-۹۵
رشته مطالعات زنان و رودی مهر ۹۳

کد امتحان:	۲۹۵۱/۰۷
تاریخ:	۱۲۹۵/۱۰/۲۰
عنوان:	فقه تخصصی ۳
کتاب:	دروس تمهیدیة فی القواعد الفقهیة «انتشارات دارالفقہ»
محدوده:	جلد اول: قواعد لا ضرر (ص ۸۵-۱۶۸) و لا حرج (ص ۱۸۳-۱۶۹) و جلد دوم: قواعد غرور (ص ۱۵۱-۱۶۶) و فراش (ص ۲۰۱-۱۸۳)

نام و نام خانوادگی: ..... کد ملکی: ..... شرکت: ..... مدرسه علی: ..... استان: .....

۱- در یک نقل از قاعده لا ضرر، عبارت «لا ضرر و لا ضرار علی مؤمن» آمده و در نقل دیگر عبارت «علی مؤمن» وجود ندارد. کدام گزینه در این مورد صحیح است؟ ج ۱ ص ۹۲

الف. به دلیل اصله عدم الزیادة نقل اول حجت است.

ب. چون اصل، عدم تکلم است، نقل دوم حجت است.

ج. به دلیل اصله عدم النقصة نقل دوم حجت است.

د. دو روایت نسبت به قید مذکور تعارض و تساقط می‌کنند و وجود آن اثبات نمی‌شود.

۲- معنی «ضرار» قاعده لا ضرر چیست؟ ج ۱ ص ۱۱۸

الف. مشارکت در ضرر بین دو نفر

ب. ضرر صادر از سهو

ج. ضرر صادر از قصد

د. متراffد ضرر

۳- گزینه صحیح در مورد معنای کلمه «غرور» و «غور» به ترتیب کدام است؟ ج ۲ ص ۱۵۴

الف. قصد الضرر أو الخديعة - الخديعة

ب. الخديعة - الجهالة في المعاملة

ج. الجهالة - الخطر العظيم

د. هما متراffدان

۴- ما هو الصحيح في ما اشتهر بلسان: «المغورو يرجع إلى من غره»؟ ج ۲ ص ۱۵۷

الف. أنها رواية ضعيفة ينجب ضعفها بعمل المشهور.

ب. أنها رواية عامية السند فلا يكون حجة.

ج. إنه حديث صحيح مسنداً.

د. أنها ليست برواية.

۵- مراد از «فراش» و «عاهر» در قاعده «الولد للفراش و للعاهر الحجر» به ترتیب کدام است؟ ج ۲ ص ۱۹۰

الف. زوج - زانیه

ب. زوجه - زانیه

ج. زوجه - زانی

د. زوج - زانی

۶- بم يتحقق الفراش عند المصنف؟ ج ۲ ص ۱۹۱

الف. بالعقد و امكان الوطى

ب. بالعقد و امكان الحمل

ج. بالعقد والوطى

د. بمجرد العقد

۷- برخی با استناد به جزمی بودن و اعتماد به اصله الحسن، حکم به حجیت درباره مراسیل شیخ صدوق (ره) که به لسان «قال» ذکر شده نموده‌اند. این استدلال را تبیین نموده و پاسخ مصنف از آن را بنویسید. ج ۱ ص ۹۷ - ۲ نمره

جواب: شیخ صدوق روایت را به امام علیه السلام اسناد داده و این نشان می‌دهد ایشان جزم به صدور روایت داشته است. حال اگر ندانیم این جزم از طریق حس (مشاهده اسناد) حاصل شده یا از طریق حدس، اصله الحسن را که اصلی عقلایی است جاری کرده و می‌گوییم جزم ایشان ناشی از حس و ملاحظه اسناد بوده پس حجیت دارد. پاسخ مصنف: جزم اعم است از جزم وجданی (قطع) و تعبدی و جزمی که حجیت دارد تنها قسم اول است و ما نمی‌دانیم جزم شیخ صدوق (ره) از کدام قسم بوده. اگر از قسم اول باشد می‌تواند موجب حجیت باشد اما اگر از قسم دوم باشد، خیر؛ زیرا شاید آن قرائی برای دیگران موجب اطمینان نباشد.

۲

الف) معنای مورد نظر شیخ الشریعه اصفهانی (ره) از فقره «لا ضرر و لا ضرار» را توضیح دهید.

جواب: ایشان جمله را بر حکم تکلیفی حمل می کند و معتقدند به موجب روایت فوق، ضرر زدن به دیگران حرام تکلیفی است.

ب) چرا ایشان معتقد است قضیه شفعه با فقره «لا ضرر و لا ضرار» مناسب ندارد؟

جواب: ثبوت حق شفعه حکمی وضعی است و تعلیل حق شفعه به اینکه ضرر زدن به دیگران حرام است فاقد معنای صحیح است و نمی توان گفت: چون فروختن سهم یک شریک وارد کردن ضرر حرام به شریک دیگر است، لذا شفعه ثابت می باشد.

۹- در مورد روایت «قضی رسول الله صلی الله علیه و آله بین أهل البدایة إِنَّه لَا يَمْنَعُ فَضْلَ مَاءَ لِيْمَنْعُ فَضْلَ كَلَاءَ فَقَالَ: لَا ضرر و لا ضرار» مرحوم آیت الله خویی معتقد است فقره اخیر با صدر روایت منافات دارد. ج ۱ ص ۱۰۵ و ۱۱۰ و ۱۱۱ - ۲ نمره

۲

الف) وجه منافات را بیان نمایید.

جواب: کسی که چاهی را حفر می کند مالک چاه و همه آبها آن است و لذا حق دارد دیگران را از ملک خود منع کند و این حرام نیست و لذا تعلیل نهی از رساندن آب به دیگران به «لا ضرر ...» صحیح نمی باشد. (به عبارت دیگر، تعلیل نشان می دهد منع حرام است درحالی که در این منع جایز و نهایتاً مکروه می باشد چون نهی از ملک خودش است).

ب) پاسخ مصنف را با توجه به این فرض که دلیل ملکیت به سبب حیازت، سیره عقلائیه است ذکر نمایید.

جواب: با فرض این که دلیل مالکیت به حیازت، سیره عقلائی است، سیره عقلاء دلیل لبی است و ما شک می کنیم که آیا همه آب چاه را مالک می شود یا به مقدار نیاز را چون دلیل لبی اطلاق نداریم به قدر متین استاد کرد، فقط حکم به مالکیت قدر حاجت می کنیم و لذا مازاد آن قابل منع است و تعلیل منع به عدم جواز اضرار جایز است.

۱۰- در فرضی که اصل وضوء بر مکلف ضرر ندارد، اما رفتن به سمت آب ضرر دارد، مستدلاً توضیح دهید طبق مسلک شیخ انصاری و آخوند خراسانی آیا وجوب وضوء به استناد قاعده لا ضرر متنفی می شود یا خیر؟ ج ۱ ص ۱۱۸ و ۱۲۷ - ۲ نمره

۲

جواب: طبق مسلک شیخ انصاری که معتقد است معنای قاعده، نفی حکم ضرری است وجوب وضوء متنفی می شود، زیرا وجوب وضوء در اینجا موجب ضرر است، ولو منشأ آن خود وضوء نباشد (اما بالآخره وجوب مستلزم ضرر است). (۱ نمره)

اما طبق مسلک آخوند (ره) که معتقد است مفاد قاعده، نفی حکم در مواردی است که موضوع حکم ضرری باشد، در اینجا چون خود وضوء (که موضوع وجوب است) ضرر ندارد بلکه مقدماتش ضرر دارد، نمی توان به استناد لا ضرر نفی وجوب کرد، زیرا قاعده شامل مورد نمی شود. (۱ نمره)

۱۱- بین قاعده غرور و تسبیب چه نسبتی از نسب اربع برقرار است؟ با مثالی برای هر دو قاعده، نسبت را توضیح دهید. ج ۲ ص ۱۵۵ و ۱۵۶ - ۲ نمره

۲

جواب: نسبت عموم و خصوص مطلق زیرا هر جا قاعده غرور جاری شود قاعده تسبیب نیز جاری است اما در بعضی موارد قاعده تسبیب جاری است و قاعده غرور جاری نمی باشد. مثلاً اگر صاحب خانه با علم به غصبیت، میوه را به مهمان تعارف کند تا بخورد، صاحب خانه ضامن خسارت مغضوب منه است چون هم سبب اتلاف است و هم مهمان را فریفته است. اما گاهی فقط تسبیب صادق است نه غرور مانند جایی که شخص فرش خانه دیگری را نجس می کند و تطهیر آن محتاج اجرت است و صاحب خانه آن را برای تطهیر به کسی می دهد. در اینجا نجس کنده چون سبب خسارت شده ضامن است گرچه غار نیست چون قصد خدنه نداشته است.

۱۲- در فرض جهل غار و مغورو به غصبیت شیء بعضی گفته اند قاعده غرور صادق نیست ولی ملاک قاعده غرور جاری است و موجب ضمان غار است. این سخن را به طور واضح تبیین نموده و پاسخ آن را بنویسید. ج ۲ ص ۱۶۴ و ۱۶۵ - ۲ نمره

۲

جواب: اگر کسی مال غصبی را در معرض استفاده دیگری قرار دهد و هر دو جاهل به غصبیت باشند، غرور صدق نمی کند (ولذا نمی توان به دلیل صدق عنوان غرور حکم به ضمان کرد) اما ملاک موجب ضمان که در غرور وجود دارد، در اینجا هم هست و همین سبب ضمان می شود.

پاسخ: ملاک ضمان در باب غرور، تسبیب و سببیت غار برای خسارت است. بنابر این اگر قاعده تسبیب صدق کند، همان قاعده در اینجا دلیل ضامن می باشد و اگر بگوییم قاعده تسبیب سبب ضمان نیست، ملاک قاعده غرور نیز در اینجا جاری نیست و ضمان ثابت نمی باشد. پس در هر حال سبب ضمان قاعده غرور نیست و اگر ضمانی باشد ناشی از سایر قواعد است.

۱۳- اگر زن مطلقه ای ازدواج مجدد کند و پس از ۸ ماه از وطی زوج اول و ۵ ماه از وطی زوج دوم فرزندی به دنیا بیاورد، دو اثر بر این وضع حمل مترب می شود. آن ها را مستدلاً توضیح دهید. ج ۲ ص ۱۹۴ - ۲ نمره

۲

جواب: اثر اول آن است که فرزند ملحق به زوج اول است، زیرا اقل حمل ۶ ماه است و در فرض شکه نمی توان فرزند را در صورت به دنیا آوردن با کمتر از ۶ ماه به زوج دوم ملحق نمود. اما زوج اول شرط الحاق را دارد، لذا فرزند به او ملحق می شود. (۱ نمره) اثر دوم: چون فرزند ملحق به زوج اول است و او زن را طلاق داده پس طلاق در حال حمل بوده و عده حامل وضع حمل است. بنابر این نکاح زوج دوم باطل خواهد بود. (۱ نمره)